

presse"; lad os vide, hvilke bestemte Blade det er, han sigter til, saa vide vi, hvad vi have at rette os efter. Men det er lidt ejendommeligt, at han vover at sige „Smudspresse“ i dette Øjeblik, han, som tav stille, da hans egen Ministers Forhold til Smudspressen blev afsløret sidste Efteraar, da det blev konstateret, at hans egen Minister stod i det intimeste Forhold til Smudspressen, sendte den ærbødige Breve, anmodede denne Presse om at standse Afsøringen af Svindlerier, hvori Ministeren var interesseret. Den Gang hørte vi ikke Spor af Forargelse over Smudspressen, hvor vare de Herrer da henne? (*K. M. Klausen*: Da sov de!) Ja, da sov de. Jeg skal minde om et Ord, der synes at være gaaet ganske i Glemme under den reaktionære Udvikling, som de Herrer under Venstrereformpartiets Ledelse ere komne mere og mere ind paa i de sidste Aar, bort fra de gamle frisindede Ideer, som de gamle Venstreførere satte højt. Det er et Ord af Grundtvig, De kende det alle og have sunget det omkring paa Højskolerne adskillige Gange, men de lade ikke til at tænke over, hvad de syngte, det er imidlertid et godt gammelt frisindet Ord: Skal for Misbrugs Skyld maaske paa Aandens Himmelbue vi heller Mulm og Mørke se end Solens blanke Lue. Det er et rigtig reaktionært Træk at sige: Dette er Pressefrihedsmisbrug, følgelig maa vi have en ny reaktionær Presselov, det er et rigtigt Udtryk for Reaktion! (Afbrydelse af *Fraenkel*). Ja, vi vide, hvad de Herrer fra den Side forstaa ved en ny Presselov, vi kende de Herrer fra Provisorietiden i 80'erne.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (*H. L. Møller*) talte om, at Danmark nu maatte fuldføre Fæstningen, og nævnede, at naar vi kom til Udlandet, blev der sagt: Det er det Land, som ikke vil forsvare sig. Jeg vil bede det ærede Medlem dokumentere, hvad det er for Udlændinge, der have sagt det; som den gennemhæderlige Mand han er, kan han ikke hitte paa noget saadant for at pynte paa sin Tale dermed. Jeg har rejst en Del i Udlandet, men har ikke hørt noget saadant. Jeg har hørt, at Udlændinge, naar de overhovedet kende Danmark, vide, at det er det Land, hvor Bønderne ere langt fremme i Oplysning, hvor der er gode Andelsforetagender, hvor Arbejdernes Fagforeninger ere de stærkeste i Verden, men det, det ærede Medlem fremførte, har jeg ikke hørt noget om. Det vilde ogsaa være en mærkelig Paa-

stand, eftersom vi give 26 Millioner om Aaret til Militærvæsenet. Snarere tror jeg, Udlandet siger, at Danmark er et lille Land, der ofrer for meget paa sit Militærvæsen, efter hvad det overhovedet formaar i militær Henseende. De have ikke mindste Tro paa, at vi overhovedet kunne gøre noget i militær Henseende.

Nej, ud af det politiske Kaos, vi ere i, skulle vi, men ikke tilbage i Højres Reaktion. Vejen gaar igennem denne Venstres Skinparlamentarisme, som ikke har været et ægte demokratisk System, til virkelig Parlamentarisme. Derfor staa de nu saa svagt, som de staa, derfor kunne de ikke nu gaa ud til Folket og tage Kampen op mod dem, som true Parlamentarismen, fordi de selv have svinget og ere inde paa et Skraaplan. Vejen gaar fra Højres Reaktion gennem Venstres Skinparlamentarisme til en virkelig Parlamentarisme, til et ægte Demokrati.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Det er ikke min Mening her at imødegaa det ærede Medlems vidtstvævende Foredrag. Det er ikke min Mening at imødegaa ham, naar han optræder som Landbodemokratiets Talsmand. Jeg tror, jeg meget godt kan lade de Ord, han der har sagt, staa ved deres Værd; jeg tror, de ville blive vurderede paa rigtig Maade udenfor denne Sal. Endnu mindre kunde det friste mig at modsige eller træde op overfor det ærede Medlem, naar han paa fantasifuld Maade skildrede min Person eller Karakter.

Jeg har kun begæret Ordet for at gøre opmærksom paa, at det er ganske uholdbart, naar det ærede Medlem siger, at Ministeriet først har besluttet at gaa til en Undersøgelse af den Albertiske Sag, efter at der her paa Rigsdagen er stillet Forslag i saa Henseende. Jeg sagde udtrykkelig i Gaar, hvorledes det forholdt sig, at allerede for 14 Dage siden eller saa havde Ministrene talt sammen derom, at jeg sammen med min Kollega, Indenrigsministeren, har ført Forhandling derom, at Justitsministeren har ført mundtlig Forhandling med vedkommende Assessor, og at den Skrivelse, som er afgaaet, er afgaaet i Fortsættelse af disse Forhandlinger. Altsaa, adskilligt før Rigsdagen overhovedet kom sammen, ere disse Forhandlinger begyndte, og Skrivelsen gaar ud paa, at Albertis Embedsførelse skal indtages under Undersøgelsen. Altsaa, samtlige Misbrug, som kunne have fundet Sted, skulle optages til Undersøgelse; og naar